

29. 10. 2020

Výskum prozaickej slovesnosti po II. svetovej vojne

Vplyvy z konca 19. stor. a začiatku 20. stor.

- mytologická škola
- difuzionizmus
- fínska škola (komparatistika)

- funkcionalizmus
- funkčne-štrukturalistická metóda

Po r. 1948

- marxizmus-leninizmus
- deskriptívny a pozitivistický charakter
- politické uvoľnenie v 60-tych rokoch – návrat k obchádzaným prístupom
- normalizácia – upozadenie výskumu prozaickej slovesnosti
- ideologicky vyhovujúce témy a oblasti bádania

Jinak je tomu se strukturalismem. Nechci zde znovu opakovat, co je o strukturalismu známo. Že tento směr byl již naprostým odtržením od života, že to byla akademická záležitost, bohužel často vyhlašovaná za něco pokrokového, že to byl směr zcela úpadkový a kosmopolitický, netřeba dále rozvíjet. Ale přece jen třeba o něm promluvit v souvislosti s některými jeho názory, které se udržely velmi dlouhou dobu, ba ještě dosud se stále ještě tu a tam objevují, byť často již někdy zcela neuvědoměle. Myslím tu na otázku pojetí lidovosti, lidového, často nejasných pojmů, které strukturalismus zatemnil úplně.

Je pro buržoasní vědu charakteristické, že s pojmem lidu zacházela, jak se jí hodilo do krámu. Napřed lid vyzdvihla, vlastně nemluvila o lidu, mluvila o něm jako o národu. Během doby však čím dále tím více upadající buržoasie vyhlašuje pracující, dělníky, malé rolníky za luzu, za masu neschopnou něco tvořit, schopnou jen něco tak někdy přejmout.

A strukturalismus, ten už ani pracujícímu lidu nepřičítá normální myšlení, logiku; pracující člověk je docela něco jiného, ten má jiný svět, svět primitivních představ, ten neumí myslet ani logicky, zkrátka není schopný vůbec vývoje, tak jako to kdysi Lévy-Bruhl dokazoval na mimoevropských kmenech a národech. Ano, tak hluboko klesá intelektuál se svými názory. A teď, jak se projevují

Kramařík (1953): *Česká folkloristika po roce 1945*. ČL (40), 3, s. 102 (101-108).

Janeček, Petr: Česká prozaická folkloristika v letech 1945-1989 v mezinárodním kontextu. In: Woitch, Jiří – Jůnová-Macková, Anna a kol.: *Etnologie v zúženém prostoru*. Praha: Etnologický ústav AV ČR, v. v. v. i., 2016, s. 226–243.

Šrámková, Marta: *Česká prozaická folkloristika v letech 1945 – 2000*. Praha: Etnologický ústav AV ČR, 2008.

Folklór a folklórismus

- Stavělová, Daniela & kol.: *Tíha a beztíže folkloru. Folklorní hnutí druhé poloviny 20. století v českých zemích*. Praha: Academia, 2022.

- 50. roky - Revolučné hnutie
- NIE duchovná kultúra
- NIE súčasná slovesnosť v súčasnosti

Estónske okienko

Dělnický a hornický folklor

- kolektívne výskumy
- zamerané na obdobie prelomu 19. a 20. storočia
- nekonfliktné témy
- monografie banických oblastí (Rosicko-Oslavanako; Kladno, Žakarovce, Slánsko)
- slovesnosť – tradičné žánre a rozprávanie zo života, humoristické rozprávanie, anekdoty

LIDOVÉ PÍSNĚ A VYPRÁVĚNÍ

I. PRAMENY A METODY VÝZKUMU	209
1. Starší tištěné a rukopisné sbírky, 209 — 2. Výzkum v letech 1953—1956, 212	
II. ŽIVOT LIDOVÉ SLOVESNOSTI NA ROSICKO-OSLAVANSKU	216
1. Skladby tradiční a dělnické, 216 — 2. Zpěváci a vypravěči, 217 — 3. Složení repertoáru, 221	
III. PÍSNĚ TRADIČNÍ, KRAMÁŘSKÉ A UMĚLÉ	224
1. Jednotlivé druhy a skupiny písní, 224 — 2. Verše a písně svatební, 225 — 3. Koledy, 228 — 4. Hódové a taneční, 230 — 5. Milostné, rekrutské a vojenské, 233 — 6. Epické, 233 — 7. Náboženské, kramářské, společenské a kuplety, 234 — 8. Místní tvůrčí přínos a osobité rysy — 9. Sociální obsah — 10. Změny v lidovém zpěvu za poslední století, 241	
IV. TRADIČNÍ VYPRÁVĚNÍ	243
1. Pohádky a legendy, 243 — 2. Pověrečné povídky, 245 — 3. Pověsti, 248 — 4. Anekdoty a humorky, 253 — 5. Vzpomínková vyprávění (memoráty), 255 — 6. Poznámky k slovesné formě povídek, 256 — 7. Místní vypravěčský přínos, 260 — 8. Hlavní ideové rysy, 261 — 9. Dnešní stav, 262	

FOJTÍK, Karel a Oldřich SIROVÁTKA. *Rosicko - Oslavansko: život a kultura lidu v kamenouhelném revíru*. Praha: Nakladatelství Československé akademie věd, 1961.

Jak je ta skala, mezi tó skaló só volše, tak tam pré sedával řeznovické hastrman.⁷⁸

★

Ten řeznovské kostel nesmí bét vomitané zvenko, poněváč je ešče votlučené vod Žižke. Tak ten kostel se vopravuje jenom zevnitřko a to je nejstarší kostel na Moravě.⁷⁹

★

V oslavanským klášteře byly jeptišky a dyž přišel Žižka, tak je vyhnal a vony utíkaly přes řeku a do lesa. A jedna tam ztratila kuklu a od toho se ten kopec tak menuje.⁸⁰

Ekologická metóda

- záujem o interpretov, ich osobnosť a život
- život folklóru (prozaickej slovesnosti) – rozprávačská príležitosť, publikum, vzájomné vplyvy
- zameranie na autentickú situáciu
- autentické vs. pódiové rozprávačské situácie

OBSAH

	Str.
Úvodem	5
Vypravěčův kraj	7
Život vypravěče	10
Prameny Smolkových vyprávění	15
Pohádka obrazem vypravěčova života	18
O jazyku a stylu Smolkova vypravěčského projevu	32
Mimojazykové prostředky a melodie řeči v Smolkově vypravěčském projevu	57
Vyprávění ze života	66
Josef Smolka — zpěvák	67
Vliv vnějších a vnitřních okolností na vypravěčův projev	70
Závěr	80
Poznámky o nářečí a přepise textů	83
Pohádky, povídky a vyprávění Josefa Smolky:	
1. Čert a sedlak	89
2. Badej	99
3. Prynčesa v hrobku	104
4. Jak se svaty Peter chlebem udřavil	107
5a Petrova matka	110
5b Petrova matka	111
6. Cygan špasmacher	112
7. Jak Jakub podželiť moraka	113
8. Farařove voľy	116
9a Ptaček-konypaček	119
9b Ptaček-konypaček	123
10. Něvěrna roba	131
11. Slepíčky	132
12. Čemu je koval zpurny, švec džyvoky a krajčy bledy	134
13. Margeta	136
14. Hildebrand	137
15. Pastuchove svini	139
16. Zymzo	143
17. Ľabudženka	149

Satke, Antonín: Hlučínský pohádkář Josef Smolka.
Ostrava: Krajské nakladatelství v Ostravě, 1958.

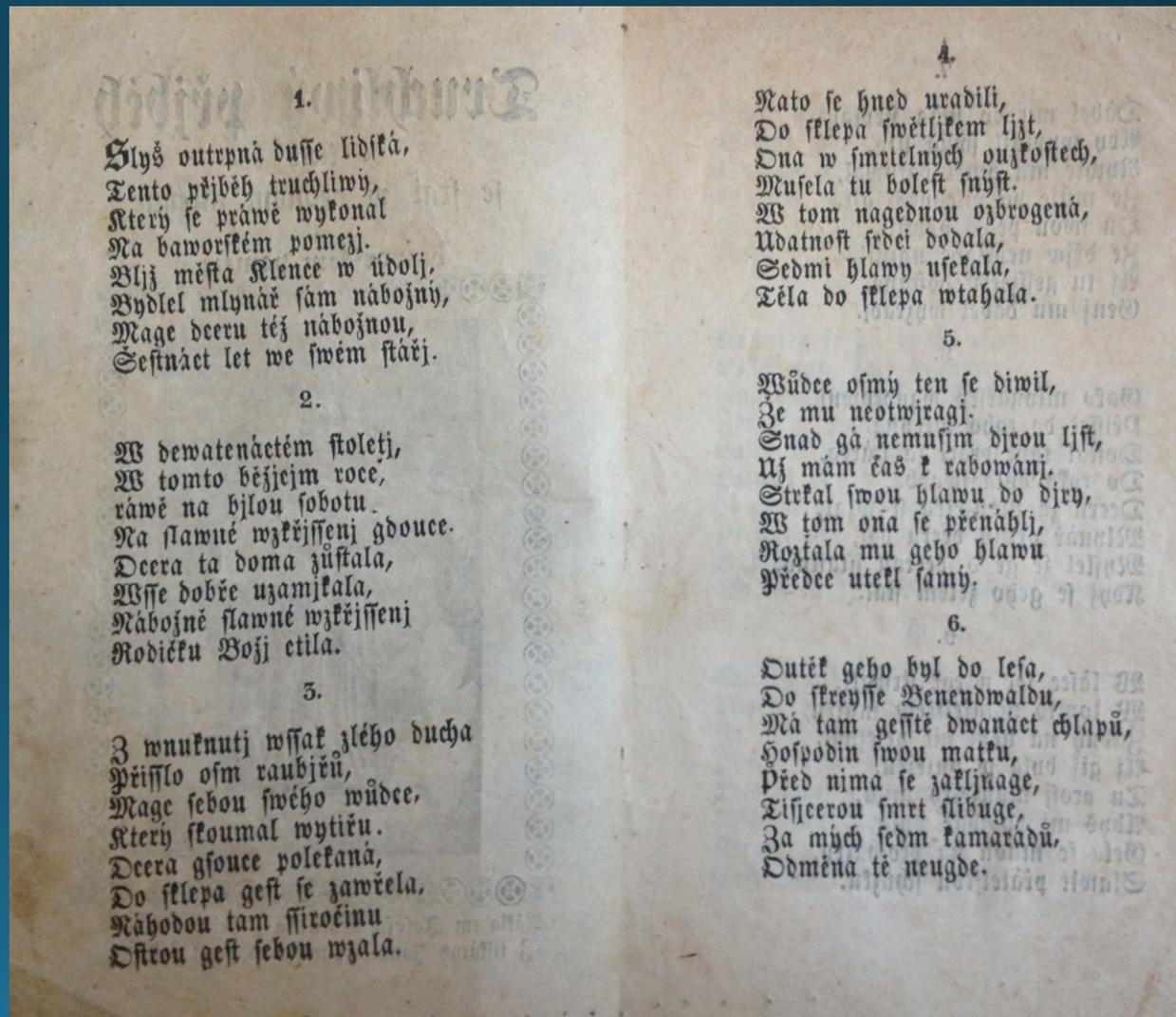
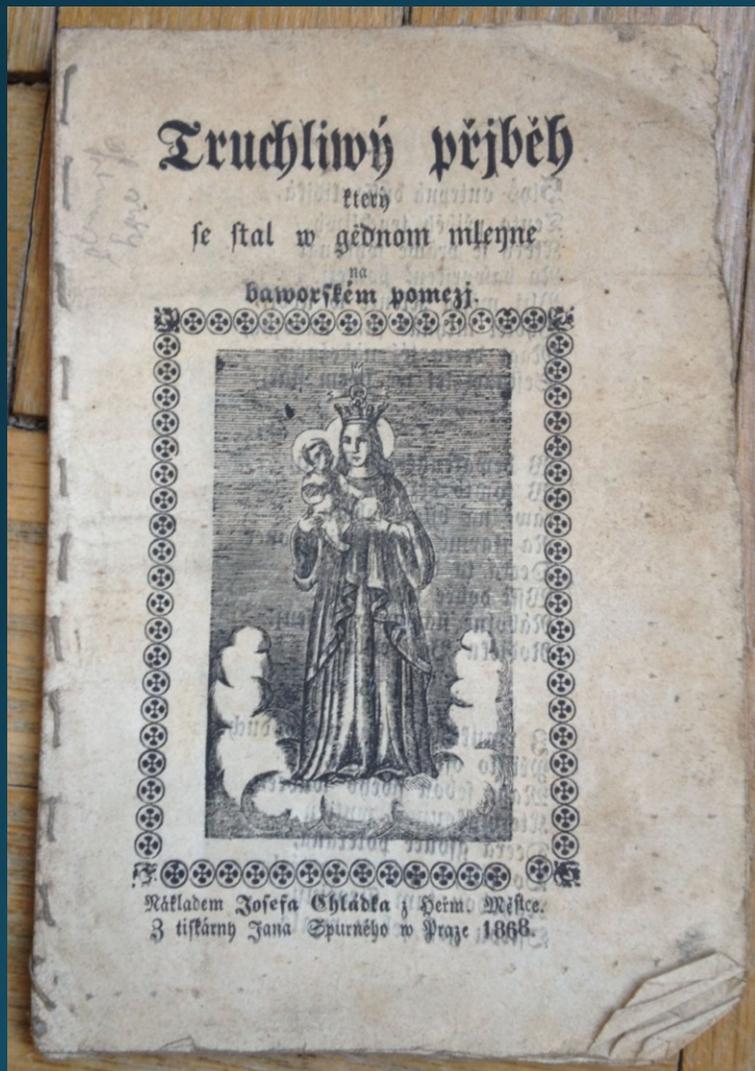
Ľudový rozprávač alebo stand up comedy?

Zdeněk Galuška. Záznam z neformálneho posezení tohoto legendárneho ľudového vypravěče a spisovatele. - YouTube

Výskum rozprávania medzi deťmi a mládežou

- Rozvoj v 70. rokoch
- Dorota Simonides: *Współczesny folklor słowny dzieci i nastolatków*. Wrocław – Warszawa: PWN, 1976
- Antonín Satke, Marta Šrámková, Václav Hrníčko
- Žánrová rozmanitosť detských rozprávačských repertoárov
- Vplyv umelej tvorby (rozhlas, televízia, literatúra)

Kramářské tisky

Literatúra a prozaická slovesnosť

- Ako folklór preberá obsahy z autorskej literatúry
- Literárne spracovanie prozaickej slovesnosti
- Ako vysoká literatúra hľadá inšpiráciu v ľudovom

- Braková literatúra

Zipes, Jack: *The Trials and Tribulations of Little Red Riding Hood*. New York - London : Routledge, 1993

Nová tvorba

- autorská, amatérka a ideologická
- využívala charakteristické znaky folklóru (žánre, forma, estetika, výrazové prostriedky...)

„Trumanovi zazpíváme, jak se u nás v Čechách máme, jak se v našem JZD všem nám dobře povede.“ (Šrámková, 10)

Krátký: *Pojďte s námi dělat satiru* (1956)

„[...] tepat vskutku typické, škodlivé zjevy našeho života, šlehat zesměšněním přežitky minulosti a zbytky reakce, šlehat zesměšněním různé živly, jež se parazitně přiživují na socialismu, šíří pomluvy, pěstují byrokratismus, vyhýbají se odpovědnosti, mají nesprávný poměr k práci a k socialistickému vlastnictví“ (Kopecký podle Krátký 1956: 4).

„Ano, satira musí vzbudit takový posměch nebo takový odpor, že pobouřený čtenář vidí nutnost odstranit takový jev a začne se o to snažit i on sám“ (Krátký 1956: 47).

Po roku 1989

- Hľadanie nového smerovania folkloristiky
- Nové teoretické a metodologické prístupy (naratívna antropológia, teórie komunikácie, teórie pamäte, folklór a internet...)
- Nové témy (stereotypy, súčasné žánre, politické vtipy, folklór a politika, medzivojnové obdobie, tramping...)

Alan Dundes (1934 – 2005)

Folkloristika ako interpretatívna veda

Záujem o nové žánre

Folklórna situácia a jej účastníci:

- Skupina pozostáva z dvoch alebo viacerých členov;
- členovia majú spoločný znak;
- členovia poznajú „spoločné jadro“ tradície;
- členovia skupiny majú pocit spoločnej identity